

DECIZIA CIVILĂ Nr. 184/2011
Sedința publică de la 20 Ianuarie 2011

Completul compus din:
PREȘEDINTE
Judecător
Judecător
Grefier :

S-a luat în examinare recursul formulat de părății DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BISTRITA NĂSĂUD în nume propriu și pentru ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A ORAȘULUI NĂSĂUD, împotriva sentinței civile nr. /CA/2010, pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud, în dosarul nr. /112/2009, în contradictoriu cu reclamanta SC. VAMALE, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în sedința publică se prezintă pentru reclamanta intimată (SC. SRL), avocat cu delegație la dosar, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, în temeiul art. 159¹ alin. 4 C. Pr. Civ., constată că, raportat la art. art. 3, alin. 3, art. 299 C. Pr. Civ. și art. 20 din Legea nr. 554/2004 este competență general, material și teritorial să judece pricina.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează faptul că recursul este scutit de la plata taxelor judiciare de timbru, iar părțile au solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Întrebat fiind, reprezentantul reclamantei intimate arată că în fază de contestație făcută în fața organului fiscal, s-a depus împuternicire avocațială în copie, la dosar existând și originalul acesteia.

Nemaifiind alte cereri de solicitat, Curtea declară închise dezbatările și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reprezentantul reclamantei intimate solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca temeinică și legală a hotărârii atacate, fără cheltuirejii de judecată.

Curtea reține cauza în pronunțare.

C U R T E A

Prin sentința civilă nr. /CA/2010 din 23.03.2010, pronunțată în dosarul nr. /112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud, a fost admisă exceptia necompetenței materiale a tribunalului referitor la petitele 3 și 4 din acțiune și în consecință:

- s-a declinat în favoarea Judecătoriei Năsăud competența de soluționare a petitelor privind anularea somăției de plată nr. /2009/ emisă în data de 21.07.2009 de intimata Administrația Finanțelor Publice a orașului Năsăud și suspendarea definitivă și irevocabilă a prezentei contestații.

A fost admisă în parte contestația formulată de S.C.

SRL

șă sănd împotriva părâtelor DIRECTIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRITA-NĂSĂUD, DIRECTIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI NĂSĂUD.

A fost anulată decizia nr. /9.09.2009 emisă de intimația Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud.

A fost trimisă cauza spre rejudicare aceluiași organ cu activitate jurisdicțională Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că excepția invocată de părâta DGFP Bistrița-Năsăud referitor la necompetența materială a Tribunalului Bistrița-Năsăud de soluționare a petitelor referitoare la anularea somăției de plată și la suspendarea executării silite până la soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației este întemeiată.

Astfel potrivit prev. art. 172 și urm. din OG nr. 92/2003 modificată și potrivit disp. art. 403 Cod procedură civilă atât somăția de plată cât și suspendarea executării sunt acte și formalități ce au loc în cadrul procedurii contestației la executare, iar competența de soluționare a acestor contestații revine judecătoriei, în speță Judecătoria Năsăud.

Pentru aceste considerente, în baza prevederilor art. 158 și 159 pct. 2 Cod procedură civilă, tribunalul, în urma disjungerii, a declinat competența de soluționare a capetelor de cerere nr. 3 și 4 în favoarea Judecătoriei Năsăud.

Referitor la motivul pentru care a fost respinsă contestația reclamantei prin decizia nr. /9.09.2009 a DGFP Bistrița-Năsăud, și anume pentru faptul că a fost depusă de o persoană lipsită de calitatea de a contesta, instanța a constatat că motivul invocat a fost nefondat.

Astfel, la f. 108 din dosar nr. /2009 al DGFP Bistrița-Năsăud se află depusă împuternicirea avocațială nr. /27.05.2008 prin care avocatul reclamantei a fost împuternicit să formuleze contestație la DGFP Bistrița-Năsăud.

În consecință, având în vedere că în mod eronat părâta DGFP Bistrița-Năsăud nu a analizat pe fond contestația reclamantei, tribunalul în baza art. 158 și 159 pct. 1 Cod procedură civilă a admis în parte acțiunea, a anulat decizia nr. /9.09.2009 emisă de DGFP Bistrița-Năsăud și a fost trimisă cauza spre rejudicare aceluiași organ cu activitate jurisdicțională.

Impotriva acestei hotărâri a declarat recurs părâta DIRECTIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BISTRITA-NĂSĂUD solicitând modificarea, în parte, a sentinței atacate, în sensul respingerii acțiunii în contencios formulată de S.C.

S.R.L. Năsăud, cu consecința menținerii deciziei Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, ca fiind temeinică și legală.

În motivare, părâta a arătat că prin decizia de impunere nr. /18.06.2009 emisă de Directia Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Bistrița-Năsăud - Biroul inspectie fiscală s-a stabilit în sarcina S.C.

S.R.L. obligații fiscale de plata în quantum de lei, reprezentând accize și majorari de intarziere aferente.

Impotriva deciziei de impunere reclamanta S.C. S.R.L. a formulată o contestație, fiind înregistrata la organul emitent sub nr. /17.07.2009.

Potrivit dispozitiilor cuprinse în art. 205 și art. 209 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de proc. fiscală organul competent să soluționeze contestația este D.G.F.P. Bistrița-Năsăud prin Biroul solutionare contestații.

S-a constatat că plangerea a fost formulată de catre avocat Prin contestație se solicită anularea deciziei de impunere și lipsirea de efecte

Indice a măsurii luate, respectiv plata sumei de lei, reprezentând obligatii fiscale de plata către bugetul de stat.

Prin Decizia nr. /05.09.2009, emisa de D.G.F.P. Bistrita-Nasaud -

Biroul soluționare contestații, s-a respins contestația formulată de S.C.

S.R.L., Năsăud, ca fiind depusa de o persoana lipsita de calitatea de a contesta si pe cale de consecința, menținerea corespunzătoare a Deciziei de impunere nr. /18.06.2009 emisa de D.J.A.O.V. Bistrita-Nasaud - Biroul inspectie fiscală.

Reclamanta S.C.

S.R.L. a formulat o acțiune în contencios prin care a solicitat anularea Deciziei nr. /2009.

Prin Sentința civila nr. /CA/2010 Tribunalul Bistrita-Nasaud a admis, în parte, acțiunea, a anulat Decizia nr. /2009 si a dispus trimiterea cauzei spre rejudicare aceluiași organ cu activitate jurisdicțională D.G.F.P. Bistrita-Nasaud.

Consideră ca soluția primei instanțe este neîntemeiată pentru motivele de mai jos.

Apreciază că soluția organului administrativ, de respingere a contestației pentru lipsa calității de reprezentant al petentei, este intemeiată, fiind data cu respectarea dispozițiilor legale aplicabile.

Potrivit dispozițiilor art. 18, alin. 2 și alin. 3, art. 206, alin. 1, lit. e din Codul de proc. fiscală dovada calitatii de imputernicit, în cazul reprezentării contribuabilor în relațiiile cu organele fiscale prin avocat, se face potrivit legii privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

Conform Legii nr. 51/1995 și Statului profesiei de avocat reprezentarea oricărei persoane de către un avocat se realizează în temeiul unui contract încheiat în forma scrisa, iar fata de terți dovada contractului se face prin imputernicirea avocatului. La art. 28, alin. 1 din actul normativ mentionat se arată că avocatul are dreptul să asiste și să reprezinte orice persoana fizica sau juridica, în temeiul unui contract încheiat în forma scrisa, care dobândește data certă prin înregistrarea în registrul oficial de evidență.

Obligația de a prezenta imputernicirea este prevăzută nu doar în Codul de procedura fiscală ci și în Codul de prac. civ., unde la art. 83, alin. 1 se arată că atunci când cererea este făcută prin mandatar, se va alătura procura în original sau în copie legalizată.

Relevant pentru spăta de fata sunt dispozițiile imperitative ale pct. 2.2. din Ordinul nr. 519/2005 privind aprinderea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de proc. fiscală unde se prevede că: "în situația în care contestația nu îndeplinește cerințele care privesc depunerea imputernicirii, semnatura, precum și stampilarea, în original, organele de soluționare competente vor solicita contestatorului, printr-o scrisoare recomandată cu confirmare de primire, ca în termen de 5 zile de la comunicarea acesteia să îndeplinească aceste cerințe. În caz contrar, contestația va fi respinsă, fără a se mai antama fondul cauzei".

Fata de aceste prevederi, prin adresa nr. 1/24.07.2009, organul de soluționare a contestației a solicitat S.C. S.R.L. imputernicirea avocatului care atesta reprezentarea în fața organului fiscal prin avocat.

Prin aceeași adresa s-a solicitat și motivarea în drept a contestației. Scrisoarea recomandată a fost comunicată la data de 30.07.2009, potrivit confirmării de primire (fila 24 din dosarul contestației).

Intrucât nu a fost depusă la dosar imputernicirea avocatului, organul de soluționare a contestației a respins contestația ca fiind depusă de o persoana lipsita de calitatea de a contesta.

Se susține în acțiune ca între societate și avocat a fost încheiat un contract de asistență juridică, în baza căruia avocatul a fost îndreptat să reprezinte contribuabilul în fața organelor fiscale.

Așa cum a arătat, față de terți, dovada existenței contractului de asistență juridică se face prin imputernicirea avocatului, ori în lipsa acestui document organul de soluționare a contestațiilor a constatat lipsa calității de reprezentant al avocatului în fața organului fiscal.

Potrivit dispozițiilor art. 213 alin. 5 din Codul de proc. fiscală, organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra exceptiilor de procedură și asupra celor de fond, iar cand se constată că acestea nu sunt intemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

În soluționarea contestației, respectiv la pronunțarea Deciziei nr. /09.09.2009, s-a verificat îndeplinirea exigentelor prevăzute de art. 18, alin. 1, 2 și 3 din Codul de proc. fiscală, imputernicitor fiind obligat să înregistreze la organul fiscal actul de imputernicire. Aceasta obligație este reluată în art. 206, alin. 1, lit. e din Codul de proc. fiscală.

Față de terți, dovada existenței contractului de asistență juridică se face prin imputernicirea avocatului, ori în lipsa acestui document soluția organului de soluționare a contestațiilor apare ca fiind intemeiată.

La termenul din 16.03.2010, înainte de dezbatere, reclamanta a depus la dosar o copie de pe imputernicire avocatului. Depunerea dovezii calității de reprezentant al contestatoarei numai în condițiile retinute anterior, nu este de natură să suplimească obligația care trebuia îndeplinită cu mult timp în urmă, respectiv la un moment dat în fața organului fiscal de soluționare a contestațiilor, iar nu în fața instantei.

În drept, a invocat dispozițiile art. 304, pct. 9, art. 304¹ din Codul de proc. civilă.

Intimata reclamantă nu a depus la dosar întâmpinare dar oral prin apărător a pus concluzii de respingere a recursului ca nefondat și menținerea ca temeinică și legală a hotărârii atacate, fără cheltuieli de judecată.

Analizând recursul prin prisma criticii formulate de recurrenta părătă, în limitele cu care a fost investită, se constată următoarele:

Principala problemă de drept ce se degajă din economia recursului este aceea de a ști dacă instanța de fond a statuat corect asupra nelegalității deciziei de soluționare a contestației administrative în materie fiscală adoptată de organul de soluționare a contestațiilor din cadrul recurrentei DGFP jud. Bistrița-Năsăud.

Astfel instanța de fond reține succint și lapidar că la fila 108 din dosarul nr. /2009 înregistrat la DGFP Bistrița-Năsăud (dosarul contestației) se afă imputernicirea avocațială nr. /27.05.2008 prin care avocatul reclamantei a fost imputernicit să formuleze contestație la părăta recurrentă.

Curtea observă însă că scriptul reținut de tribunal nu se referă la imputernicirea dată avocatului să introducă contestația împotriva deciziei de impunere ci se referă la contestația ce are ca obiect emitera unei decizii în care să se dispună ridicarea măsurii asigurătorii de instituire a sechestrului dispusă prin decizia nr. /2007 emise de DGPP-BN.

Și este așa deoarece prin această din urmă contestație înregistrată sub nr. /27 mai 2008 respectiv /29.05.2008 (f. 105-107 dos. contestație anexat la dos. de fond) reclamanta contestatoare a menționat expres că acest demers este formulat prin intermediul mandatarului acesteia avocat Stejăian Moldovan, justificat cu imputernicirea anexată, respectiv imputernicirea avocațială nr. /27.05.2008 prin care era imputernici să formuleze contestație la DGPB-BN (f. 108 dos. contestație anexat la dos. de fond).

Numai că decizia nr. din 09.09.2009 emisă de DGFP a jud. Bistrița-Năsăud, contestată de reclamantă în fața Tribunalului Bistrița-Năsăud, privește soluționarea contestației depusă de reclamanta contestatoare înregistrată sub nr. din 20.07.2009.

Or, aş cum rezultă din economia deciziei nr. /09.09.2009 a DGFP-BN (pct. II pag. 3) obiectul contestației supusă soluționării este verificarea legalității și temeinicieei deciziei de impunere nr. din 18 iunie 2009 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Bistrița-Năsăud (DJAOV), contestație care a fost înregistrată inițial la această entitate sub nr. /17.07.2009 ulterior transmisă și înregistrată la DGFP-BN sub nr. /20.07.2009.

Din examinarea conținutului contestației înregistrate de reclamanta contestatoare sub nr. din 17 iulie 2009 la DJAOV Bistrița-Năsăud (f. 263-264 dos. contestație anexat la dos. de fond) rezultă că obiectul acestei contestației este într-adevăr decizia de impunere nr. din data de 18 iunie 2009 contestată de reclamantă prin mandatarul acesteia indicat în preambulul actului în persoana avocatului , fără să se menționeze explicit că depune o împuternicire anexată la contestație.

Din economia dosarului de contestație nu rezultă că avocatul și-a certificat mandatul afirmativ primit în vederea formulării acestei contestații, astfel încât cele constatațe de organul de soluționare a contestației prind decizia de soluționare nr. din 09.09.2009 fiind reale, instantă de fond fiind indușă în eroare de avocatul care și-a arogat calitatea de împuternicit al reclamantei pentru declansarea unui demers pentru care nu a făcut dovada împuternicirii conform prevederilor legale.

Și este aşa, deoarece aşa cum rezultă din constatările Curții între cele două contestații administrative menționate în precedent există deosebiri sub aspectul obiectului acestora și mai mult, doar contestația împotriva deciziei de impunere a făcut obiect de analiză prin decizia nr. 09.09.2009 contestată apoi prin acțiune în contencios fiscal în fața instanței de fond.

Motivele de recurs prezентate de părăta recurrentă sunt pe deplin intemeiate, sentința instanței de fond în ceea ce privește aprecierea nelegalității deciziei contestate fiind astfel nelegală.

Curtea are în vedere că din economia dispozițiilor art. 18 alin. 2 și 3 corelate cu art. 206 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură fiscală reiese că în cazul reprezentării contribuabililor în relațiile cu organele fiscale prin avocat, inclusiv în cazul formulării contestației administrative, forma și conținutul împuternicirii sunt cele prevăzute de dispozițiile legale privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

Așa cum rezultă din dispozițiile art. 28 alin. 1 din Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată cu modificările și completările ulterioare, avocatul înscris în tabloul baroului are dreptul să asiste și să reprezinte orice persoana fizică sau juridică, în temeiul unui contract încheiat în forma scrisă, care dobândește data certă prin înregistrarea în registrul oficial de evidență.

Având în vedere principiul relativității convențiilor, pentru ca, convenția de asistență și reprezentare juridică să producă efecte juridice față de terți trebuie îndeplinită formalitatea prezentării împuternicirii avocațiale.

Sub aspectul soluționării contestației administrative în lipsa acvezi împuternicirii avocațiale atunci când contestația este formulată prin avocat sunt incidente dispozițiile art. 231 alin. 5 din Codul de procedură fiscală corelate cu pct. 2.2 ale Instrucțiunilor de aplicare a Titlului IX din acest cod

aprobată prin Ordinul MFP nr. 519/2005 corect reținute și aplicate în cauză de către organul de solutionare a contestațiilor din cadrul DGFP-BN.

Astfel fiind, cum tribunalul a pronunțat o hotărâre cu interpretarea și aplicarea greșită a dispozițiilor mai sus evidențiate, motivul de recurs prevăzut la art. 304 pct. 9 C.pr.civ. se vădește a fi intemeiat sens în care recursul va fi admis conform art. 20 alin. 3 din Legea nr. 554/2004 corelat cu art. 312 C.pr.civ., se va modifica sentința atacată în sensul respingerii acțiunii în contencios fiscal cu consecința păstrării ca legale și temeinice a deciziei nr. 09.09.2009 emisă de DGFP-BN.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud împotriva sentinței civile nr. CA/2010 din 23.03.2010, pronunțată în dosarul nr. 112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud, pe care o modifică în parte, în sensul că respinge acțiunea formulată de SC.

S.R.L.

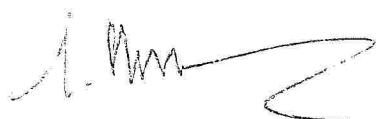
Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică din data de 20 ianuarie 2011.

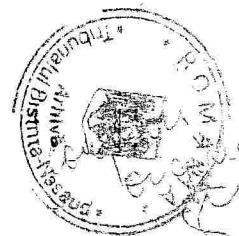
PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Red.L.U./Dact.S.M
2 ex /26.01.2011
Judecător.Virgil Checă